

« و یا (اعمال آنها) مانند تاریکیهای دریای ژرف می ماند که در آن موج روی موج و بالای موج ابر پوشانده است. تاریکیهایی که برخی روی برخی دیگر سوارند. اگر آدم دست خود دریاورد نزدیک است آنها را نبیند. و آنکه خدا برای وی نوری قرار نداده نوری ندارد».

نکات آیه:

۱- دریاهاى ژرف لایه های تاریکی سوار بر هم دارند. ۲- در اعماق دریاها برخی از موجودات نور دارند و برخی ندارند. ۳- در دریاهاى عمیق موج بالای موج وجود دارد.

۱- دریاهاى ژرف لایه های تاریکی سوار بر هم دارند:

وضعیت نور و تاریکی در اقیانوسها و دریاهاى ژرف چنانکه آیه آنها توصیف

نموده و در تصویر می بینیم، بصورت لایه لایه است.

بخشی از نور خورشید در برخورد با آب منعکس

میشود. و هر یک از نورهای آن نیز تا ارتفاع

مشخصی در آب نفوذ می کنند. ۵۰ متر، ۱۰۰ متر،

۱۵۰ متر، ۲۰۰ متر. نور آبی - سبز آن تا ۱۰۰۰ متر

نفوذ میکنند. و از ۱۵۰۰ متری تاریکی

کامل آغاز می شود. (عمق اقیانوسها بین ۱۰۰۰۰ تا ۱۱۰۰۰ متر می باشد). لازم به

یادآوری است که تا پیش از قرن بیستم هیچ انسان و دستگاهی به ۵۰ متری عمق هم

نرفته بوده است.

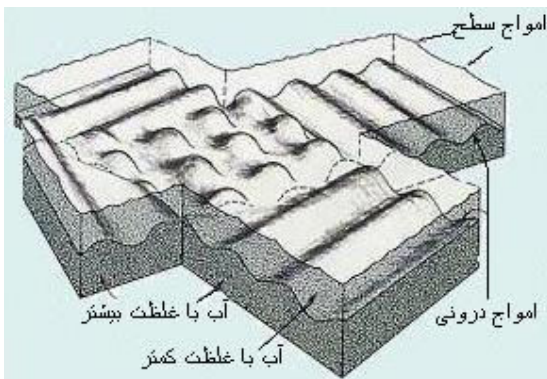
۲- در اعماق دریاها برخی از موجودات نور دارند و برخی ندارند:

در اعماق تاریک که نور اصلاً به آنجا نمی‌رسد و همیشه تاریکی مطلق است، همانطور که قرآن گفته برخی از موجودات از خود نور دارند (از خود نور تولید میکنند) و برخی ندارند. در تصویر برخی از آنها را می‌بینیم.

۳- در دریاهای عمیق موج بالای موج وجود دارد:

وقتی باد به سطح دریا می‌وزد و لایه سنگین و بزرگی را با خود به جلو می‌برد که ما آنرا بصورت موج می‌بینیم، لایه زیرین خود را نیز با سرعتی معادل ۲ تا ۳ درصد سرعت باد با خود بجلو می‌کشد. و همینطور آن لایه نیز بنوبه خود لایه زیر خود را به جلو می‌کشد. این عمل تا نزدیکی صد متری عمق ادامه پیدا می‌کند که آنجا دیگر جریان ضعیف می‌شود و نمی‌تواند باز هم لایه زیرین خود را بکشد. از صد متر رو به پائین جریان حرکت آب برعکس می‌شود. یعنی آب بطرف سمتی می‌رود که جای آب با باد رفته را پر کند.

همینطور در اعماق ۴ تا ۵ کیلومتر زیر سطح آب نیز موج بصورت جریان آب وجود دارد.

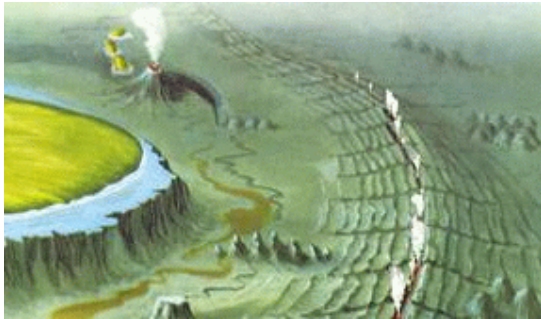
موجها یا جریانهای آب در اعماق، به دلیل تفاوت میان غلظت لایه های آب ایجاد می‌شوند. آبی که غلظت بالاتری دارد زیر آب گرمتر که غلظت کمتری دارد جریان پیدا می‌کند. تفاوت میان غلظت لایه های آب نیز به دمای آنها و غلظت نمک آنها بستگی دارد. آب سرد نسبت به آب گرم از نمک بیشتر و غلظت بالاتری برخوردار است.

چشمه های اعماق اقیانوسها

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۴

« و او در دریاها چشمه های تجدید کننده رشته کوه مانند دارد.»

نکته آیه: در دریا چشمه های تجدید کننده رشته کوه مانند وجود دارد:

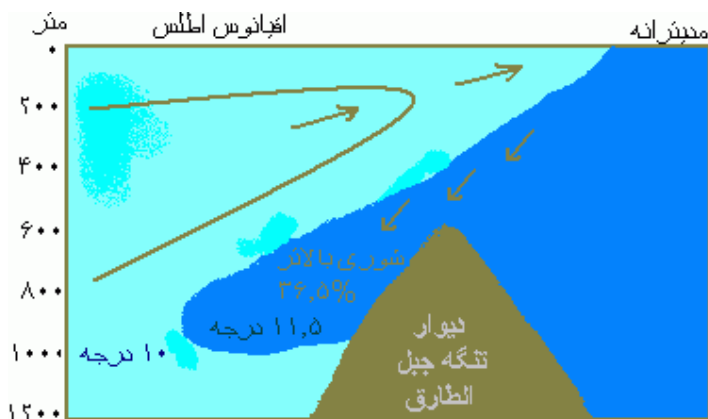

قشر خارجی زمین از بخشهای کوچک و بزرگ جدا از هم تشکیل شده که حدوداً ۱۰ تا می باشند. میان آنها شکافهای بزرگ است که هزاران کیلومتر طول دارد و بخش عمده آنها در دریاها می باشد. از میان این شکافها مواد مذاب درون زمین چشمه وار بیرون می ریزند. مواد عناصری که از درون زمین از این چشمه ها بیرون می آیند تجدید کننده شرایط زیستی و از ضروریات ادامه حیات روی زمین می باشند. شکل آنها نیز چنانکه قرآن آنها توصیف نموده مانند "رشته کوه" می ماند.

دیوار مانع میان دو دریا

وَ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۶۱

« و میان دو دریا دیوار مانع قرار داد.»

دو دریائی که دیوار میان آنهاست دریای مدیترانه و اقیانوس اطلس است. میان این دو در اعماق چند صد متری دیوار وجود دارد. (حاجز بمعنی دیوار مانع است). در طرفین این مانع هر یک از دریاها دما و شوری و غلظت و شرایط زیستی خاص خود را دارد. مثلاً آب دریای مدیترانه در مقایسه با اقیانوس

اطلس: گرم، شور، و کم غلظت تر است. وقتی آب دریای مدیترانه از بالای دیوار میان خود و اقیانوس اطلس واقع در تنگه جبل الطارق وارد اقیانوس اطلس می شود، با گرما و شوری و غلظت کم و خصوصیات ویژه خود چند صد متر به اعماق می رود. آب دریای مدیترانه در آن عمق تعادل و توازن ایجاد می کند. و از بالا برمی گردد. این دو دریا در همین مرز با هم قاطی میشوند و فراتر از مرز خود نمی روند.

مرز میان دو دریای شور

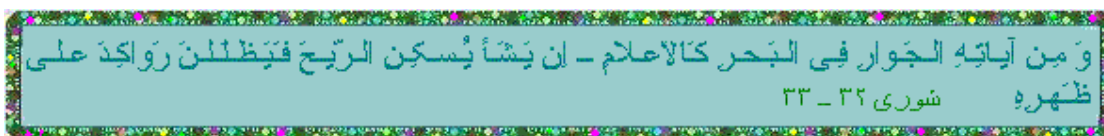
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ - بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ رَحْمَن ۱۹-۲۰

« دو دریائی که بهم وصلند را هر کدام ترکیب خاص خود داد. میان آنها مرز ناپیدائی است، از حد خود فراتر نمی روند.»

منظور آیه از دو دریا دو دریای شور است. چون بدنبال آن از وجود مرجان در آنها صحبت میکند و مرجان نیز فقط در آب شور زندگی میکند. برزخ نیز بمعنی مرز ناپیدا است.

دو دریای شوری که هر کدام ترکیب و خصوصیات خاص خود را دارد و قاطی نمی شوند زیاد هستند. مانند دریای احمر و اقیانوس هند. نمک و گرما در دریای احمر بالاتر از اقیانوس هند است. میان آنها آبی درست میشود که دارای خصوصیات میانگین این دو دریا است و (از نظر خصوصیات) از مرز مشخص خود فراتر نمی روند.

اقیانوسها نیز در واقع از دریاهاى متعددى تشکیل شده اند که از نظر غلظت و دما و ترکیب و شرایط زیستی و غیره با هم فرق میکنند، ولی برزخ یعنی مرز ناپیدائی میان آنهاست و با هم قاطی نمیشوند. (این موضوع را انسان در عکس برداری ماهواره ای از اقیانوسها در قرن بیستم فهمید. وقتی دید رنگ آبهای اقیانوس با هم فرق میکنند آنها را بررسی کرد و دید که اقیانوس در واقع از دریاهاى متعدد تشکیل شده که بهم وصل هستند ولی از مرز مشخصی فراتر نمی روند و با هم قاطی نمی شوند).

« از دیگر آیات وی موجهای کوه مانند در دریا است که مانند — اگر بخواهد باد را می خواباند و آنها در سطح دریا را کد می شوند.»

«جوار» جمع «جاریه» است به معنی: چیزیکه در جریان است یا جاری می شود. در معنی دوم خود به: کشتی، موج و چشمه اطلاق شده. و در آیه بمعنی موج بکار گرفته شده است).

بلندترین امواج ناشی از باد که تا کنون اندازه گرفته شده ۳۴ متر بوده است. (یعنی به بلندی یک ساختمان ۱۱ طبقه).

اگر کسی یا کسانی در گذشته در دریا با چنین امواجی مواجه شده باشد طبعاً جان سالم بدر نمی برده اند که به خشکی برگردند و آنرا برای دیگران نقل کنند و به گوش محمد(ص) برسد و وی آنرا در کتاب خود مطرح کند. بنابراین در آن زمان کسی از چنین امواجی اطلاع نداشته است.

اطلاعاتی که امروزه انسان از این امواج دارد نیز بوسیله دستگاه و ماهواره بدست آمده نه اینکه کسی در این امواج حضور داشته بوده باشد و به دیگران خبر داده باشد .

